

PRIJÍMACIE POHOVORY

Hudobno-dramatický odbor, povinné texty (chlapci aj dievčatá)

1. ľubovoľný text podľa vlastného výberu
2. chlapci: Miroslav Válek: S hlavou v ohni
dievčatá: Miroslav Válek: Jesenná láska
3. Mark Twain: Tom Sawyer (dialóg)
4. Lewis Carroll: Alica v krajine zázrakov (dialóg)

MIROSLAV VÁLEK – S hlavou v ohni (chlapci)

Rád by som bol, keby si bola ráno iskrou,
aby si mi vždy, keď svitá, padla do oka.

Iskra v oku,
noc, noc hlboká.

V takej noci k nebu by som stúpал.

Napoludnie by si mohla byť môj úpal.

Aby o mne hovorili: Celý horí.

Aby som bol z teba trocha chorý.

Napoludnie:

s hlavou v ohni myslieť na teba.

O pol ôsmej večer: dlho hľadám struny.

Aby som ťa zahral

podľa zlata hviezd

a podľa krvi luny.

O pol ôsmej večer:

aby ťa bol celý vesmír plný.

A rád by som bol, keby si raz v noci bola: áno.

Áno na srdci, a áno na ústach.

Iskra v oku, hlava v ohni,

noc, noc hlboká.

Padla si mi do oka.

MIROSLAV VÁLEK – Jesenná láska (dievčatá)

Láska je strašne bohatá, láska, tá všetko sľúbi,
a ten čo ľúbil, sklamal sa a ten, čo sklamal, ľúbi.
Prach dlhých, smutných letných dní na staré lístie padá,
poznala príliš neskoro, ako ho mala rada.

Tak každoročne v jeseni svetlá sa tratia z duše
a človek, koník túlavý, od srdca k srdcu kluše
a pre každé chce zomierať, žiť nechce pre nijaké,
chcel by mať jedno pre seba; je mu to jedno, aké.
Možno, že iba obrázok a možno tóňu iba.

No pred cieľom sa zastaví: Komu zas srdce chýba?
Zo všetkých mojich obrázkov mámivý ošial' stúpa;
bola to láska? Sklamanie? Aj láska bola hlúpa,
veď chcela všetko naraz mať a všetko naraz stráca.
Koľko ráz v noci májovej hľadeli do mesiaca,
no máj im málo šťastia dal a krátke bolo leto.
Len jeseň, tá vie o všetkom, a jeseň nepovie to.
Šla zima dolu údolím a niesla odkaz máju:
túžieval, čakal, dočkal sa, odišla, nepozná ju.

Láska je strašne bohatá, láska, tá všetko sľúbi,
a ten čo ľúbil, sklamal sa a ten, čo sklamal, ľúbi.
Prach dlhých, smutných letných dní na staré lístie padá,
poznala príliš neskoro, ako ho mala rada.

MARK TWAIN – Tom Sawyer (dramatizácia – Mirka Čibeková)

CHLAPEC + DIEVČA

TOM: Becky, pustili ťa?

BECKY: Ku kamarátke.

TOM: Nezáleží... ideme k rieke?

BECKY: Ja by som išla, Tom, ale o pol hodiny musím byť doma.

TOM: Tak skoro?

BECKY: Inak by ma nepustili.

TOM: Nemohla si ich uhovoriť?

BECKY: Nechceli ma vôbec pustiť.

TOM: Niečo si si vymyslieť mohla.

BECKY: Majú strach, keď som dlho preč.

TOM: Čo si malá, alebo čo?

BECKY: Tom! Ty sa hneváš? ... Hneváš sa?

TOM: Nehnevám!... Iba som sa tešil, že pôjdeme spolu k rieke... budeme pozerat', ako plávajú svetlá...ále, ... na figu všetko...

BECKY,TOM /súčasne/: Niečo som ti priniesla/-ol/. Nechceš dar?

TOM: Asi sme zaľúbení.

BECKY: Prečo?

TOM: Teta Polly vravieva, že keď dvaja ľudia hovoria naraz to isté, sú iste zaľúbení.

BECKY: /vytiahne pastelky/ Keď tak rád maľuješ.

TOM: Ďakujem. Ja som ti... ale zatvor oči!

/Becky zavrie oči, Tom vytiahne škatuľku, potom rýchlo Becky pobozká.

Tá chce protestovať, ale nestihne, lebo už má v ruke Tomov dar – roháča./

BECKY: /zhrozene zareve/ To lezie! Chrobák!

TOM: No, roháč.

BECKY: Daj ho preč, Tom!

TOM: Prečo?

BECKY: Daj ho preč, rýchlo! Aúúúúú!

TOM: Neboj sa, veď ťa má rád!

BECKY: Nemá! Tom!..... Chrobáky nenávidím najväčšmi na svete!

TOM: Ale ja ich mám rád!

LEWIS CARROLL - ALICA V KRAJINE ZÁZRAKOV

- KOCÚR: (prikradne sa k Alici) Hej!
- ALICA: Je tu niekto?
- KOCÚR: (v rozpakoch sa obzerá) Asi áno... Počul som nejaký hlas, čo sa pýtal: „je tu niekto?“
- ALICA: To som bola ja.
- KOCÚR: Tak vidíš, že to vieš. Načo sa potom pýtaš?
- ALICA: Chcela som len vedieť, kde som...
- KOCÚR: Óóó! Tak to si položila nesprávnu otázku. Mala si sa opýtať: „kde som?“ Počuješ, ako to znie? Kde som? KDE som? Kde SOM? Je to úplne iné, ako keď sa opýtaš – JE TU NIEKTO? Okrem toho – mám pekné pazúriky?
- ALICA: (zúfalo) Lenže ja neviem, kde som sa ocitla a kam mám ísť. Stretla som Bieleho Králika, Ovcu, Vtáka Dodo, Myš, Papagája – samé zvláštne zvieratá.
- KOCÚR: Tu ešte zažiješ kopu zvláštnych vecí.
- ALICA: Lenže všetky tie zvieratá rozprávali.
- KOCÚR: A ty nerozprávaš?
- ALICA: Rozprávam, ale...
- KOCÚR: Tak nechápem, čo je na tom zvláštne. Ak by si stretla zvieratá, čo nerozprávajú, potom by si sa mohla čudovať. Nerozumela by si im ani ň. Ale možno by si si s nimi mohla dopisovať... Máš predsa dve ruky. Jednu krajnú a druhú tiež krajnú. Lenže v porovnaní s takou chobotnicou – ozaj, vieš, že chobotnica dokáže naraz napísať desať listov? ...Tej sa teda žije...
- ALICA: Vedel by mi niekto povedať, čo mám teraz robiť?
- KOCÚR: Určite, len treba takého nájsť.
- ALICA: Ale kde? Kde ho mám hľadať?
- KOCÚR: Niečo si sa pýtala?
- ALICA: Áno, chcem vedieť, kam mám teraz ísť.
- KOCÚR: Možno by si mohla ísť ku Klobúčnikovi. Práve olovrantuje s Aprílovým Zajacom a Plchom.
- ALICA: Už bežím. A dúfam, že aspoň s nimi sa bude dať rozumne hovoriť.